

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 8.9.2005
KOM(2005) 416 slutlig

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EG) nr 2603/2000 rörande införande av en slutgiltig
utjämnings tull på import av ett visst slags polyetentereftalat med ursprung bl.a. i Indien**

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

1) BAKGRUND

- **Motiv och syfte**

Detta förslag har att göra med tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (som nedan kallas "grundförordningen" och senast ändrades genom rådets förordning (EG) nr 461/2004 av den 8 mars 2004) i förfarandet rörande den slutgiltiga utjämningstull på import av ett visst slags polyetentereftalat (nedan kallat "PET") med ursprung bl.a. i Indien som infördes genom rådets förordning (EG) nr 2603/2000.

- **Allmän bakgrund**

Förslaget läggs fram som ett led i genomförandet av grundförordningen och är resultatet av en undersökning som utförts i enlighet med de innehållsmässiga och procedurmässiga krav som anges i grundförordningen.

- **Gällande bestämmelser**

Gemenskapslagstiftning saknas.

- **Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden**

Ej tillämpligt.

2) SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

De parter som berörs av förfarandet har under undersökningen givits möjlighet att försvara sina intressen, i överensstämmelse med bestämmelserna i grundförordningen.

- **Extern experthjälp**

Någon extern experthjälp har inte behövts.

- **Konsekvensanalys**

Förslaget är en följd av genomförandet av grundförordningen.

Grundförordningen innehåller inga bestämmelser om en allmän konsekvensanalys men den innehåller en uttömmande lista av villkor som måste bedömas.

3) RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

Rådet införde i november 2000 genom en förordning en slutgiltig utjämningstull på 41,3 euro/ton på import till gemenskapen av PET med ursprung i Indien.

Kommissionen mottog senare en ansökan från en ny exporterande tillverkare i Indien (South Asian Petrochem Limited) om en påskyndad översyn.

Kommissionen inledde den 12 januari 2005 en påskyndad översyn i syfte att fastställa huruvida och i hur hög grad import till gemenskapen av PET som tillverkats och exporterats av South Asian Petrochem Limited skulle omfattas av den gällande utjämningsstullen.

Undersökningen visade på förekomsten av utjämningsbar subventionering. En särskild utjämningsstull på 106,5 euro/ton fastställdes för South Asian Petrochem Limited.

Kommissionen föreslår att rådsförordningen (EG) nr 2603/2000 om införande av utjämningsstull på import av PET med ursprung bl.a. i Indien ändras på så vis att den särskilda tull som fastställts för South Asian Petrochem Limited införlivas med förordningen och på så vis att det prisåtagande som företaget erbjudit godtas.

Rådet föreslås anta det bifogade förslaget till förordning. Förordningen bör offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 11 oktober 2005.

- **Rättslig grund**

Rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 461/2004 av den 8 mars 2004.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslaget avser ett område där gemenskapen är ensam behörig. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Åtgärdsformen beskrivs i grundförordningen och lämnar inte något utrymme för nationella beslut.

Det är inte tillämpligt att ange hur den finansiella och administrativa börda som faller på gemenskapen, de nationella regeringarna, de regionala och lokala myndigheterna, de ekonomiska aktörerna och medborgarna begränsas till ett minimum och står i proportion till förslagets mål.

- **Val av regleringsform**

Föreslagen regleringsform: förordning.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Grundförordningen tar inte upp andra regleringsformer.

4) BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 2603/2000 rörande införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av ett visst slags polyetentereftalat med ursprung bl.a. i Indien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen¹ (nedan kallad ”grundförordningen”), särskilt artikel 20 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen² lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. DET TIDIGARE FÖRFARANDET

- (1) Rådet införde genom förordning (EG) nr 2603/2000³ en slutgiltig utjämningsstull på import av sådant polyetentereftalat som har en viskositetskoefficient på minst 78 ml/g enligt DIN (*Deutsche Industrienorm*) 53728 och sitt ursprung bl.a. i Indien (nedan kallat ”den berörda produkten”), vilket vanligtvis deklarerar enligt KN-nummer 3907 60 20. Åtgärderna visavi exportörerna i Indien tar formen av en särskild tull på mellan 0 och 41,3 euro/ton för de enskilda samarbetsvilliga exportörerna och en tull på 41,3 euro/ton för de andra exportörerna i det landet.

B. DET AKTUELLA FÖRFARANDET

1. Begäran om översyn

- (2) Kommissionen mottog efter införandet av de slutgiltiga åtgärderna en begäran från en indisk tillverkare av den berörda produkten – South Asian Petrochem Limited (nedan kallad ”den sökande” eller ”företaget”) – om inledande av en påskyndad översyn enligt artikel 20 i grundförordningen av rådets förordning (EG) nr 2603/2000. Den sökande gjorde i sin begäran gällande att företaget inte var någon annan exportör av den berörda produkten närstående. Den sökande gjorde också gällande att företaget inte hade exporterat den berörda produkten till gemenskapen under den ursprungliga

¹ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).

² EGT C [...], [...], s. [...].

³ EGT L 301, 30.11.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 822/2004 (EUT L 127, 29.4.2004, s. 3).

undersökningsperioden (1 oktober 1998-30 september 1999) och att det hade exporterat den berörda produkten till gemenskapen efter den perioden.

2. Inledande av en påskyndad översyn

- (3) Kommissionen undersökte den bevisning som den sökande ingivit och fann att denna var tillräcklig för att motivera inledandet av en översyn enligt artikel 20 i grundförordningen. Efter samråd med rådgivande kommittén och efter det att den berörda gemenskapsindustrin hade givits tillfälle att lämna synpunkter inledde kommissionen därför genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*⁴ en påskyndad översyn av rådets förordning (EG) nr 2603/2000 med avseende på den sökande.

3. Berörd produkt

- (4) Den produkt som omfattas av denna översyn är samma produkt som den som utgör den berörda produkten i rådets förordning (EG) nr 2603/2000 (jfr. punkt 1 ovan).

4. Undersökningsperiod

- (5) Undersökningen av subventioneringen omfattade perioden 1 oktober 2003–30 september 2004 (nedan kallad ”översynsundersökningsperioden”).

5. Berörda parter

- (6) Kommissionen underrättade officiellt den sökande och den indiska staten om inledandet av undersökningen. Vidare gav den andra berörda parter tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda. Kommissionen mottog emellertid varken några sådana synpunkter eller någon sådan begäran.
- (7) Kommissionen sände ett frågeformulär till den sökande och fick ett fullständigt svar på detta inom den fastställda tidsfristen. Den inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för undersökningens syften och genomförde kontrollbesök vid den sökandes anläggningar i Calcutta och Haldia.

C. ÖVERSYNENS OMFATTNING

- (8) Kommissionen undersökte samma subventionssystem som i den ursprungliga undersökningen. Den undersökte även huruvida den sökande hade utnyttjat några andra subventionssystem eller erhållit några särskilt anpassade subventioner för den berörda produkten.

D. UNDERSÖKNINGSRESULTAT

1. Ställning som ny exportör

- (9) Den sökande kunde på ett tillfredsställande sätt visa att företaget inte var någon av de exporterande tillverkare som omfattas av de gällande utjämningsåtgärderna beträffande den berörda produkten direkt eller indirekt närstående.

⁴ EUT C 8, 12.1.2005, s. 2.

- (10) Undersökningen bekräftade att företaget inte hade exporterat den berörda produkten till gemenskapen under den ursprungliga undersökningsperioden, dvs. från och med den 1 oktober 1998 till och med den 30 september 1999, och att det hade börjat exportera till gemenskapen efter den perioden. Företaget hade inte undersökts individuellt i samband med den ursprungliga undersökningen, men detta hade inte något att göra med en vägran från företags sida att samarbeta med kommissionen.
- (11) I enlighet med detta bekräftas det att den sökande bör anses vara en ny exportör. I enlighet med artikel 20 i grundförordningen bör det därför fastställas en individuell utjämningsstullsats för den sökande.

2. Subventionering

- (12) På grundval av de uppgifter som den sökande lämnat i sitt svar på kommissionens frågeformulär och sådana uppgifter som inhämtades under loppet av undersökningen undersöktes följande subventionssystem:
- Tullkreditsystemet (*Duty Entitlement Passbook Scheme*).
 - Exportkreditsystemet.
 - Systemet för exportorienterade företag/systemet för särskilda ekonomiska zoner.
 - Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (*Export Promotion Capital Goods Scheme*).
 - Systemet med befrielse från inkomstskatt.
 - Västbengalens incitamentssystem.

2.1. System som undersöktes i samband med den ursprungliga undersökningen och användes av företaget

2.1.1. Systemet för exportorienterade företag/systemet för särskilda ekonomiska zoner

a) Rättslig grund

- (13) Dessa system grundar sig på utrikeshandelslagen från 1992 (*Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992*, lag nr 22 från det året), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom denna lag bemyndigas indiska staten att utfärda tillkännagivanden (*notifications*) om handelspolitiken (tidigare benämnda ”Export- och importpolitiken” och sedan den 1 september 2004 benämnda ”Utrikeshandelspolitiken”). Utrikeshandelspolitiken 2004-2009 (nedan kallad ”Utrikeshandelspolitiken”), vilken innefattar Export- och importpolitiken 2002-2007, är relevant för översynsundersökningsperioden. Indiska staten har dessutom fastlagt förfarandena för Utrikeshandelspolitiken i en handbok, Förfarandehandbok volym I (*Handbook of Procedures Volume I*⁵, nedan kallad ”Förfarandehandboken”).

⁵ Tillkännagivande nr 1/2002-07 av den 31 mars 2002 från Indiens handels- och industriministerium.

- (14) Systemet för exportorienterade företag och systemet för särskilda ekonomiska zoner beskrivs närmare i kapitel 6 respektive 7 i Utrikeshandelspolitiken och Förfarandehandboken.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (15) Med undantag av rena handelsföretag kan alla företag som i princip åtar sig att exportera hela sin produktion av varor eller tjänster inrättas inom ramen för systemet för exportorienterade företag eller systemet för särskilda ekonomiska zoner. Industrieföretag måste dock till skillnad från företag i tjänste- eller jordbrukssektorn uppnå ett visst tröskelvärde i fråga om investeringar i anläggningstillgångar (10 miljoner indiska rupier) för att få omfattas av systemet för exportorienterade företag.

c) Praktiskt genomförande

- (16) Systemet för särskilda ekonomiska zoner efterträder ett tidigare system, det för industriella frizoner för bearbetning på export (*Export Processing Zones Scheme*). De särskilda ekonomiska zonerna utgörs av särskilt avgränsade tullfria områden och betraktas i Utrikeshandelspolitiken som utländskt territorium för handels-, tull- och skattesyften. De indiska myndigheterna har godkänt 35 särskilda ekonomiska zoner.
- (17) Exportorienterade företag, å andra sidan, får etableras var som helst i Indien. Systemet för exportorienterade företag utgör ett komplement till systemet för särskilda ekonomiska zoner.
- (18) En ansökan om att bedriva verksamhet inom ramen för dessa system måste innehålla uppgifter bl.a. om den planerade produktionsvolymen, det beräknade värdet på exportvarorna, importbehoven och de inhemska behoven under de närmaste fem åren. Om myndigheterna godtar ett företags ansökan, underrättas detta om de villkor som är förbundna med godtagandet. Ett avtal genom vilket ett företag erkänns såsom företag som är verksamt inom ramen för systemet för exportorienterade företag eller systemet för särskilda ekonomiska zoner är giltigt under en femårsperiod. Avtalet kan förlängas med ytterligare perioder.
- (19) En väsentlig skyldighet för ett exportorienterat företag eller ett företag i en särskild ekonomisk zon är enligt Utrikeshandelspolitiken att uppnå nettoinkomster av utländsk valuta, dvs. det totala värdet på exportvarorna under en referensperiod (5 år) måste vara högre än det totala värdet på importvarorna.
- (20) Exportorienterade företag och företag i särskilda ekonomiska zoner är berättigade till följande förmåner:
- i) Befrielse från importtullar på alla typer av varor (bl.a. kapitalvaror, råmaterial och förbrukningsvaror) som behövs för tillverkning eller bearbetning eller i samband därmed.
 - ii) Befrielse från punktskatter på varor som köpts på den inhemska marknaden.
 - iii) Återbetalning av statlig försäljningsskatt som betalats för varor som köpts på den inhemska marknaden.

- iv) "Skatterestitution på alla industritariffer" ("*duty drawback on all industry rates*") vad beträffar brännolja som köpts från inhemska oljebolag.
 - v) Möjlighet till försäljning av en del av produktionen på den inhemska marknaden efter betalning av tillämpliga tullar och skatter på den färdiga produkten, som ett undantag från det allmänna kravet på export av hela produktionen.
 - vi) Befrielse från inkomstskatt som normalt är tillämplig på vinst av exportförsäljning i enlighet med avsnitt 10A eller 10B i lagen om inkomstskatt (*Income Tax Act*), under en period av 10 år efter inledandet av verksamhet, dock inte längre än till 2010.
 - vii) Möjlighet till 100 % utländskt ägande av det egna kapitalet.
- (21) Även om förmånerna inom ramen för de båda systemen till stor del är jämförbara finns det några skillnader. Exempelvis kan endast ett exportorienterat företag erhålla en sänkning på 50 % av de tullar och skatter som skall betalas vid försäljning på den inhemska marknaden, medan ett företag i en särskild ekonomisk zon vid sådan försäljning måste betala 100 % av tullarna och skatterna. Ett exportorienterat företag får sälja upp till 50 % av sin omsättning på den inhemska marknaden med en sådan reducerad sats.
- (22) Företag som bedriver verksamhet inom ramen för dessa system utgör slutna enheter under övervakning av tulltjänstemän, i enlighet med avsnitt 65 i Indiens tulllag (*Customs Act*).
- (23) De är rättsligt förpliktade att hålla bokföring i specificerad form över all import, över förbrukningen och användningen av alla importerade material och över all export. Dessa handlingar måste lämnas in regelbundet till de behöriga myndigheterna, enligt deras önskemål (kvartals- och årsrapporter).
- (24) Enligt punkterna 6.11.2 och 7.13.2 i Förfarandehandboken är ett exportorienterat företag eller ett företag i en särskild ekonomisk zon emellertid aldrig skyldigt att påvisa sambandet mellan varje enskild importsändning och företagets export, överföringar till andra enheter, försäljning på den inhemska marknaden eller lager.
- (25) Produkter som säljs på den inhemska marknaden avsänds och registreras på självcertifieringsbasis, utan föregående tillkännagivande av specifika transaktioner. Ett exportorienterat företags avsändning av exportprodukter övervakas av en tull- och punktskattetjänsteman som är permanent stationerad i företaget. Företaget är skyldigt att ersätta indiska staten för den lön den betalar tjänstemannen.
- (26) Enligt punkt 7.29 i Förfarandehandboken skall all verksamhet, inbegripet export och återimport av varor, som ett företag i en särskild ekonomisk zon bedriver inom zonen ske på grundval av självcertifieringsförfarandet, om inte annat anges. Tullmyndigheterna utför således inga rutinundersökningar av exportsändningarna från ett företag i en särskild ekonomisk zon.
- (27) Den sökande i det aktuella ärendet använde sig av systemet för exportorienterade företag. Eftersom systemet för särskilda ekonomiska zoner inte användes, är det inte

nödvändigt att undersöka huruvida detta system är utjämningsbart. Den sökande använde sig av systemet för exportorienterade företag för att importera råmaterial och kapitalvaror tullfritt, för att köpa varor på den inhemska marknaden punktskattefritt, för att erhålla återbetalning av försäljningsskatt och skatterestitution på brännolja och för att sälja en del av sin produktion på den inhemska marknaden. Företaget utnyttjade följaktligen de förmåner som beskrivs i leden i–v i punkt 20. Det utnyttjade inte de förmåner som bestämmelserna om befrielse från inkomstskatt inom ramen för systemet för exportorienterade företag erbjuder (jfr. punkt 53).

d) Slutsatser om systemet för exportorienterade företag

- (28) Befrielsen från importtullar (närmare bestämt från två typer av sådana, kallade grundläggande tull (*basic customs duty*) och särskild tilläggstull (*special additional customs duty*)), återbetalningen av försäljningsskatt och skatterestitutionen på brännolja utgör finansiella bidrag från staten i den mening som avses i artikel 2 led 1 a ii i grundförordningen. Staten avstår från intäkter som skulle ha uppstått i avsaknad av detta system och ger dessutom företaget en förmån i den mening som avses i artikel 2 led 2 i grundförordningen, eftersom det sparar pengar genom att inte behöva betala de normalt sett tillämpliga tullarna och genom att erhålla återbetalning av försäljningsskatt och skatterestitution på brännolja.
- (29) Befrielsen från punktskatt och från dess importtullmotsvarighet (kallad tilläggstull (*additional customs duty*)) innebär dock inte att staten avstår från intäkter som annars skulle ha uppstått. Punktskatten och tilläggstullen kan om de betalats användas som en kredit för ett företags framtida skatteskulder (den s.k. ”CENVAT-mekanismen”). De är således inte slutgiltiga. Med CENVAT-kredit bär enbart ett mervärde en slutgiltig skatt för företaget, inte insatsvarorna.
- (30) Följaktligen utgör enbart befrielsen från grundläggande tull och särskild tilläggstull, återbetalningen av försäljningsskatt och skatterestitutionen på brännolja subventioner i den mening som avses i artikel 2 i grundförordningen. De är rättsligt knutna till exportresultatet och betraktas därför på grundval av artikel 3.4 a i grundförordningen som selektiva och utjämningsbara. Ett exportorienterat företags exportmål enligt punkt 6.1 i Utrikeshandelspolitiken är ett oeftergivligt villkor för erhållandet av incitamenten.
- (31) Dessa subventioner kan inte betraktas som tillåtliga restitutionssystem eller tillåtliga restitutionssystem för ersättningsinsatsvaror i den mening som avses i artikel 2 led 1 a ii i grundförordningen. De är inte förenliga med de strikta reglerna i punkterna h och i i bilaga I till grundförordningen samt i bilagorna II (definition och regler rörande restitution) och III (definition och regler rörande restitution för ersättningsinsatsvaror) till denna.
- (32) I den mån bestämmelserna om återbetalning av försäljningsskatt och befrielse från importtullar tillämpas på inköp av kapitalvaror strider de mot reglerna för tillåtna restitutionssystem, eftersom sådana varor inte, i enlighet med vad som krävs i punkt h (återbetalning av försäljningsskatt) och punkt i (befrielse från importtullar) i bilaga I till grundförordningen, förbrukas vid tillverkningen av exportvarorna.
- (33) Vidare visade det sig, även i fråga om de andra förmåner som är tillgängliga inom ramen för systemet för exportorienterade företag, att indiska staten inte förfogar över

något effektivt system eller förfarande för att kontrollera huruvida och i vilken utsträckning insatsvaror som köps tull- eller skattefritt eller insatsvaror som omfattas av återbetalningen av försäljningsskatt eller skatterestitutionen på brännolja förbrukas vid tillverkningen av exportvarorna (jfr. avsnitt II punkt 4 i bilaga II till grundförordningen och när det gäller restitutionssystem för ersättningsinsatsvaror avsnitt II punkt 2 i bilaga III till grundförordningen).

- (34) Ett exportorienterat företag får sälja en betydande andel av sin produktion, upp till 50 % av årsomsättningen, på den inhemska marknaden. Det finns alltså ingen rättslig skyldighet att exportera alla produkter som framställts. Som en följd av självcertifieringsförfarandet äger försäljningen på den inhemska marknaden dessutom rum utan övervakning och kontroll från en statsjänsstemans sida. Ett exportorienterat företags anläggningar är följaktligen åtminstone till viss del inte föremål för någon fysisk kontroll från de indiska myndigheternas sida. Detta ökar emellertid betydelsen av att det finns ytterligare kontrollelement, i synnerhet kontroll av sambandet mellan de tull- och skattefria insatsvarorna och de exportprodukter som framställts, för att ett system för kontroll av restitution skall kunna anses föreligga.
- (35) Vad beträffar ytterligare kontrollelement bör det erinras om att ett exportorienterat företag inte har någon rättslig skyldighet att påvisa sambandet mellan varje enskild importsändning och de produkter som framställs med hjälp av dessa (jfr. punkt 24). Endast sådana kontroller av sändningar skulle emellertid ge de indiska myndigheterna tillräckligt mycket information om den slutliga destinationen för insatsvarorna för att kunna kontrollera att befrielsen från tullar, återbetalningen av försäljningsskatt och skatterestitutionen på brännolja inte går utöver de tullar och skatter som svarar mot de insatsvaror som används vid tillverkningen av exportvarorna. Det räcker inte med de månatliga skattedeklarationer om försäljningen på den inhemska marknaden som upprättas av företagen själva och granskas regelbundet av de indiska myndigheterna. Sådana företagsinterna system som företag upprätthåller utan att ha någon rättslig skyldighet enligt Utrikeshandelspolitiken att göra detta (t.ex. ett s.k. *batch sheets system*) räcker inte heller till som ersättning för ett på kontroll (enligt ovan) av varje enskild sändning baserat system för kontroll av restitution. Ett system för kontroll av restitution måste utformas av statliga myndigheter som också kontrollerar efterlevnaden av systemet: det går inte att överlåta åt ledningen i varje enskilt företag att inrätta ett informationssystem. På grundval av det som anges ovan fastställs det att indiska staten med hänsyn till att Utrikeshandelspolitiken inte uttryckligen ålägger exportorienterade företag att registrera sambandet mellan insatsvarorna och de produkter som framställs inte kan anses ha inrättat något effektivt kontrollsystem för att fastställa vilka insatsvaror som förbrukas vid tillverkning av exportprodukter och vilka mängder insatsvaror som förbrukas i samband därmed.
- (36) Indiska staten företog inte heller någon ytterligare granskning grundad på faktiskt förbrukade insatsvaror (jfr. avsnitt II punkt 5 i bilaga II och avsnitt II punkt 3 i bilaga III till grundförordningen), trots att detta normalt sett skall göras om det inte finns något effektivt kontrollsystem, och den kunde inte heller visa att restitutionen inte hade varit alltför stor.
- (37) Den sökande gjorde efter det att företaget hade underrättats om resultatet av översynsundersökningen gällande att kommissionen inte hade använt sig av samma metod – i den mening som avses i artikel 22.4 i grundförordningen – i översynsundersökningen som i den ursprungliga undersökningen för att bedöma

systemet för exportorienterade företag. Det bör noteras att vissa exportörer i samband med den ursprungliga undersökningen kunde påvisa att restitutionen inte hade varit alltför stor. Av den anledningen utjämnades inte tullbefrielsen för inköp av råmaterial inom ramen för systemet för exportorienterade företag för de exportörerna i samband med den ursprungliga undersökningen.

- (38) Den sökande kunde emellertid inte påvisa att restitutionen inte hade varit alltför stor. Det bör i detta sammanhang noteras att företaget sålde den berörda produkten även på den inhemska marknaden, dvs. alla tull- och skattefritt inköpta insatsvaror förbrukades inte nödvändigtvis i produktionen av exportvaror. Det bör även noteras att den omständigheten att exportorienterade företag enligt indisk rätt inte är skyldiga att påvisa sambandet mellan varje enskild importsändning och de produkter som framställs med hjälp av dessa utgör en omständighet som inte fastställdes i samband med den ursprungliga undersökningen. I samband med översynsundersökningen prövades systemet för exportorienterade företag därför på grundval av bestämmelserna i artikel 22.4 i grundförordningen, i enlighet med vilka förändrade omständigheter måste beaktas. På grundval av det som anges ovan bekräftas därför den slutsatsen att systemet för exportorienterade företag inte utgör ett tillåtet restitutionssystem eller ett tillåtet restitutionssystem för ersättningsinsatsvaror.

e) Beräkning av storleken på subventionerna

- (39) Eftersom restitutionssystemet eller restitutionssystemet för ersättningsinsatsvaror inte kan anses som tillåtligt, utgörs den utjämningsbara förmånen av den totala befrielsen från de normalt sett tillämpliga importtullarna (den grundläggande tullen och den särskilda tilläggstullen) under översynsundersökningsperioden och av återbetalningen av försäljningsskatt och skatterestitutionen på brännolja under den perioden.
- (40) Den sökande gjorde efter det att företaget hade underrättats om resultatet av översynsundersökningen gällande att storleken på subventionerna, inbegripet räntejusteringar för icke återkommande subventioner, borde beräknas enbart på grundval av de sju månader av översynsundersökningsperioden under vilka företaget var kommersiellt verksamt. Som ett alternativ begärde den sökande att enbart en tiomånadersperiod som även omfattade företags testproduktionsperiod skulle beaktas.
- (41) Enligt artikel 5 i grundförordningen skall storleken på utjämningsbara subventioner beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren konstateras få under den tid som subventionsundersökningen avser. I enlighet med samma artikel och praxis inom kommissionen valdes en tolv månadersperiod som översynsundersökningsperiod och undersökningsresultaten grundar sig på den perioden. Det finns inga bestämmelser i grundförordningen om att företags igångsättningsfas inte skall beaktas. Den sökandes framställning avvisades därför.

i) Befrielse från importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) och återbetalning av försäljningsskatt, i fråga om råmaterial

- (42) Storleken på subventionerna för den sökande beräknades på grundval av de icke uttagna importtullarna (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på importerade råmaterial under översynsundersökningsperioden och av återbetalningen av försäljningsskatt och skatterestitutionen på brännolja under den perioden. Sådana kostnader som den sökande hade varit tvungen att ådra sig för att erhålla

subventionerna drogs i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen av från det beräknade beloppet för att få fram storleken på subventionerna, dvs. subventionsbeloppet (täljare). I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen (nämnare), eftersom subventionerna var knutna till exportresultatet och inte beviljades på grundval av de framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteterna. Den på detta sätt beräknade subventionsmarginalen uppgick till 12,6 %.

- (43) Den sökande gjorde gällande att endast den del av subventionsbeloppet som direkt kunde tillskrivas den berörda produkten borde användas som täljare. Företaget tillverkar även en liten mängd polyetentereftalat som har en lägre viskositetskoefficient än den för den berörda produkten och dessutom en liten mängd av en intermediär produkt, amorfa polyetentereftalatchips. De båda produkterna faller inte inom ramen för översynsundersökningen. Den sökande föreslog att subventionsbeloppet skulle fastställas på grundval av omsättningen för den berörda produkten i förhållande till den totala omsättningen.
- (44) Det bör emellertid noteras att de olika insatsvarorna i sig inte kan kopplas vare sig till den berörda produkten, polyetentereftalatet med lägre viskositetskoefficient eller den intermediära produkten, eftersom insatsvarorna i fråga kan användas för tillverkning av alla dessa produkttyper. Såsom framgår av punkterna 33–38 fanns det inte heller något lämpligt system för att kontrollera den slutliga destinationen för insatsvarorna. För att bestämma subventionsbeloppet för den berörda produkten fastställdes därför i linje med artikel 7.2 i grundförordningen såväl täljaren som nämnaren på grundval av den sökandes hela produktsortiment. Den sökande kunde inte påvisa att någon annan metod skulle ge ett mer exakt resultat. Det bör särskilt noteras att om den sökandes förslag hade godtagits skulle nämnaren ha reducerats proportionellt, vilket sammantaget leder till samma resultat.

ii) Befrielse från importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull), i fråga om kapitalvaror

- (45) Till skillnad från råmaterial ingår kapitalvaror inte fysiskt i de färdiga varorna. I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades förmånen för företaget på grundval av beloppet för obetalda tullar på importerade kapitalvaror fördelat över en period som avspeglar den normala avskrivningsperioden för sådana varor i den berörda industrin (18,465 år, vilket ger en årlig avskrivning på 5,42 %, avrundat uppåt). Det på detta vis för översynsundersökningsperioden beräknade beloppet justerades genom tillägg av ränta för den perioden, i syfte att avspegla utvecklingen av värdet av förmånen och därigenom fastställa det fulla värdet av förmånen för företaget. Det räntebelopp som lades till var baserat på marknadsräntan i Indien under översynsundersökningsperioden. Sådana kostnader som den sökande hade varit tvungen att ådra sig för att erhålla subventionerna drogs i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen av från det beräknade beloppet för att få fram storleken på subventionerna, dvs. subventionsbeloppet (täljare). I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under översynsundersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionerna var knutna till exportresultatet och inte beviljades på grundval av de framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteterna. Den på detta sätt beräknade subventionsmarginalen uppgick till 0,9 %.

- (46) Den sökande gjorde efter det att företaget hade underrättats om resultatet av översynsundersökningen gällande att en avskrivningsperiod på 18,93 år (dvs. företagets egen specifika avskrivningsperiod) borde användas i stället för avskrivningsperioden 18,465 år (dvs. genomsnittet av den ursprungligen fastställda avskrivningsperioden, 18 år, och den företagsspecifika avskrivningsperioden, 18,93 år). Den sökande hävdade också att den företagsspecifika avskrivningsperioden återspeglar standardavskrivningsperioden nuförtiden i Indien för den berörda industrin.
- (47) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen skall beräkningarna emellertid, såsom angivet i punkt 45, grunda sig på den normala (dvs. genomsnittliga) avskrivningsperioden för den berörda industrin, inte på en företagsspecifik avskrivningsperiod. Den sökande kunde för övrigt inte påvisa att standardavskrivningsperioden för den berörda industrin hade blivit längre. Den sökandes framställning avvisades därför.
- (48) Den sökande ansåg dessutom att den årliga avskrivningen inte borde ha avrundats uppåt i samband med beräkningen av storleken på subventionerna.
- (49) Det bör emellertid noteras att avrundningen inte har någon inverkan på resultatet.
- (50) Den sammanlagda subventionsmarginalen för företaget inom ramen för systemet för exportorienterade företag uppgår till 13,5 %.

2.2. System som undersöktes i samband med den ursprungliga undersökningen men inte användes av företaget

2.2.1. Tullkreditsystemet

- (51) Den sökande utnyttjade inte förmånerna inom ramen för tullkreditsystemet.

2.2.2. Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

- (52) Det fastställdes att den sökande inte hade importerat kapitalvaror inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror: företaget utnyttjade alltså inte förmånerna inom ramen för detta system.

2.2.3. Systemet med befrielse från inkomstskatt

- (53) Det fastställdes att den sökande under översynsundersökningsperioden i brist på beskattningsbar vinst inte kom i åtnjutande av inkomstskattebefrielse enligt avsnitt 10B i lagen om inkomstskatt från 1961.

2.3. Andra system som företaget utnyttjat för den berörda produkten och som konstaterats vara utjämningsbara

2.3.1. Exportkreditsystemet

a) Rättslig grund

- (54) Exportkreditsystemet är baserat på avsnitten 21 och 35A i lagen om bankverksamhet (*Banking Regulation Act*) från 1949, enligt vilka Indiens centralbank får ge landets affärsbanker instruktioner när det gäller exportkrediter.
- (55) Exportkreditsystemet beskrivs närmare i den indiska centralbankens cirkulärskrivelse IECD nr 35/04.02.02/2004-05 (exportkrediter i utländsk valuta) och cirkulärskrivelse IECD nr 27/04.02.02/2004-05 (exportkrediter i rupier) som riktar sig till samtliga affärsbanker i Indien.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (56) Tillverkande exportörer och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (57) Enligt detta system fastställer Indiens centralbank de maximala räntesatser för exportkrediter, både i indiska rupier och i utländsk valuta, som affärsbanker får ta ut av en exportör. Syftet är att krediter skall göras tillgängliga för exportörer till internationellt konkurrenskraftiga räntesatser. Exportkreditsystemet består av två delsystem, dels systemet med exportkredit före sändning som omfattar krediter till en exportör för finansiering av inköp, bearbetning, tillverkning, förpackning och avsändning av varor före exporten, dels systemet med exportkredit efter sändning, som innebär att rörelsekapitallån kan tillhandahållas för finansiering av exportfordringar. Centralbanken fastställer också i cirkulärskrivelserna att en viss del av bankernas nettokredit skall gå till exportfinansiering.
- (58) Dessa cirkulärskrivelser från centralbanken innebär att exportörer kan få exportkrediter till räntesatser som är mera förmånliga än de räntesatser som gäller för vanliga affärskrediter ("kontantkrediter") och som fastställs på rent marknadsmässiga villkor. I detta avseende noteras i cirkulärskrivelsen om exportkrediter i rupier att "de maximala räntesatser för krediter till exportörer som föreskrivs i denna cirkulärskrivelse är lägre än den maximala utlåningsränta som normalt tas ut av andra låntagare och anses således som förmånliga i detta avseende".
- (59) Med stöd av bestämmelserna i centralbankens cirkulärskrivelser åtnjöt den sökande räntesatser inom ramen för exportkreditsystemet som var mera förmånliga än de räntesatser som gällde för företagets kontantkrediter.

d) Slutsatser om exportkreditsystemet

- (60) För det första medförde de förmånliga räntesatser inom ramen för exportkreditsystemet som fastställs i de i punkt 55 nämnda cirkulärskrivelserna från centralbanken att den sökande fick lägre räntekostnader än om företaget hade behövt

betala ränta på marknadsmässiga villkor. Detta innebär att företaget beviljades en förmån enligt artikel 2 led 2 i grundförordningen. För det andra, och trots det faktum att de förmånliga räntesatserna inom ramen för exportkreditsystemet beviljas av affärsbanker, bör denna förmån anses utgöra ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i den mening som avses i artikel 2 led 1 a iv i grundförordningen. I detta sammanhang bör det noteras att vare sig artikel 2 led 1 a iv i grundförordningen eller WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder föreskriver att det måste föreligga en utgift i de offentliga räkenskaperna, t.ex. att indiska staten ersätter affärsbankerna för deras utgifter, för att en subvention skall anses föreligga, utan endast att det måste föreligga instruktioner från de offentliga myndigheterna om att någon eller några av de funktioner som räknas upp i artikel 2 led 1 a i-iii i grundförordningen skall utföras. Indiens centralbank är ett offentligt organ och omfattas därför av definitionen av "offentliga myndigheter" i artikel 1.3 i grundförordningen. Den ägs till 100 % av staten, eftersträvar mål för den offentliga politiken, t.ex. penningpolitiken, och dess ledning utses av indiska staten. Centralbanken ger instruktioner till privata organ, i det att affärsbankerna är bundna av vissa villkor, däribland i) de obligatoriska maximala räntesatserna för exportkrediter enligt centralbankens cirkulärskrivelser och ii) kravet på att en viss del av affärsbankernas nettokredit skall gå till exportfinansiering. Dessa instruktioner innebär att affärsbankerna måste utföra sådana funktioner som nämns i artikel 2 led 1 a i i grundförordningen, i detta fall ge lån i form av förmånlig exportfinansiering. En sådan direkt överföring av medel i form av lån på vissa villkor skulle i normala fall vara en uppgift för myndigheterna och skiljer sig rent faktiskt inte från de offentliga myndigheternas normala praxis (se artikel 2 led 1 a iv i grundförordningen). Denna subvention anses vidare vara selektiv och utjämningsbar, eftersom de förmånliga räntesatserna bara är tillgängliga för finansiering av exporttransaktioner, och subventionen anses därför vara knuten till exportresultat (se artikel 3.4 a i grundförordningen).

e) Beräkning av subventionens storlek

- (61) Subventionens storlek beräknades på grundval av skillnaden mellan den upplupna räntan för exportkrediter under översynsundersökningsperioden och det räntebelopp som skulle ha betalats om samma räntesatser skulle ha tillämpats som de som gällde för normala affärskrediter till den sökande. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) på den totala exportomsättningen under översynsundersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Den sålunda framräknade subventionsnivån inom ramen för exportkreditsystemet uppgår till 0,4 %.

2.3.2. Västbengalens incitamentssystem

- (62) En detaljerad beskrivning av Västbengalens incitamentsystem finns i tillkännagivande nr 588-CI/H av den 22 juni 1999 utfärdat av det västbengaliska ministeriet för handel och industri. Det har senast ersatts genom tillkännagivande nr 134-CI/O/Incentive/17/03/I av den 24 mars 2004. Det konstaterades i undersökningen att den förmån som den sökande beviljats var obetydlig. Västbengalens incitamentsystem undersöktes därför inte ytterligare.

3. Nivå totalt för de utjämningsbara subventionerna

- (63) Med hänsyn till de slutgiltiga undersökningsresultaten när det gäller de ovan nämnda systemen fastställs nivån på de utjämningsbara subventionerna för den sökande till följande:

	Exportkreditsystemet	Systemet för exportorienterade företag	Totalt
South Asian Petrochem Limited	0,4 %	13,5 %	13,9 %

E. ÄNDRING AV DE ÅTGÄRDER SOM ÄR FÖREMÅL FÖR ÖVERSYN

- (64) I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör storleken på utjämningsstullen understiga det sammanlagda utjämningsbara subventionsbeloppet om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja den skada som vållas gemenskapsindustrin. I den ursprungliga undersökningen fastställdes den allmänna nivån för undanröjande av skada till 44,3 %, vilket är högre än den subventionsnivå som fastställts för den sökande.
- (65) På grundval av resultaten av översynsundersökningen görs bedömningen att import till gemenskapen av den berörda produkten som tillverkats och exporterats av den sökande bör omfattas av en utjämningsstull på nivån för den individuella subventionsnivå som fastställts för detta företag, dvs. 13,9 %. Eftersom den tull som infördes genom rådets förordning (EG) nr 2603/2000 fick formen av ett specifikt belopp per ton, har också den ovannämnda tullsatsen för den sökande omräknats till ett specifikt belopp: 106,5 euro/ton.
- (66) Rådets förordning (EG) nr 2603/2000 bör därför ändras i enlighet med detta.

F. ÅTAGANDE

- (67) Den sökande har gjort ett prisåtagande i enlighet med artikel 13.1 i grundförordningen beträffande sin export till gemenskapen av den berörda produkten.
- (68) Kommissionen har undersökt åtagandet och anser det vara godtagbart eftersom det skulle undanröja de skadliga effekterna av subventionering. Dessutom kommer de detaljerade rapporter som den sökande åtagit sig att regelbundet lämna till kommissionen att möjliggöra en effektiv översyn. Produktens karaktär och företagets försäljningsstruktur är vidare sådana att kommissionen bedömer risken för kringgående som begränsad.
- (69) I syfte att tillse att åtagandet faktiskt efterlevs och övervakas bör, när ansökan om övergång till fri omsättning enligt åtagandet inges, tullbefrielse endast beviljas under förutsättning att en giltig faktura, som innehåller de i bilagan till förordning (EG) nr 2603/2000 avsedda uppgifterna och som utfärdats av den sökande, uppvisas för den berörda medlemsstatens tullmyndigheter. Om en sådan faktura inte uppvisas eller den

inte avser den produkt som uppvisas för tullen, bör utjämningstull enligt den tillämpliga satsen tas ut i syfte att tillse att åtagandet efterlevs.

- (70) I händelse av överträdelse eller återtagande av åtagandet får i enlighet med vad som anges i artikel 13.9 och 13.10 i grundförordningen en utjämningstull införas.

G. MEDDELANDE AV UPPGIFTER OCH ÅTGÄRDERNAS GILTIGHETSTID

- (71) Den sökande och den indiska staten underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka det togs i beaktande att föreslå en ändring av rådets förordning (EG) nr 2603/2000 samt gavs tillfälle att lämna synpunkter. Enbart den sökande inkom med synpunkter, huvudsakligen rörande systemet för exportinriktade företag. Dessa synpunkter behandlas i slutsatserna i avsnitt D.2.1.1 d.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande skall införas efter företagen i Indien i tabellen i artikel 1.3 i rådets förordning (EG) nr 2603/2000:

South Asian Petrochem Limited	106,5	A585
-------------------------------	-------	------

Artikel 2

Följande skall läggas till i tabellen i artikel 2.3 i rådets förordning (EG) nr 2603/2000 med företag vars produkter importeras åtföljda av en s.k. åtagandefaktura:

South Asian Petrochem Limited	Indien	A585
-------------------------------	--------	------

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*